

Mangel på sak gir grunn til spekulasjon

Psykologforeningen må på selvstendig grunnlag gi en saklig, ærlig begrunnelse for hvorfor de ønsket en ny formålsparagraf for Psykologtidsskriftet. Alternativet til manglende sakspapirer og fravær av informasjon er en ren gjettelek.

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 24. mars 2020

Psykologforeningens president Håkon Skard skriver 4. februar at «spekulasjoner tjener ingen» når han svarer på mitt innlegg «Endepunktet». Men når Psykologforeningen i fjor brått ønsker en ny formålsparagraf uten at sakspapirer, referat eller annen informasjon foreligger, må man nesten spekulere. Gitt de sparsommelige opplysningene vi sitter på, virker saksgangen å være omtrent som følger:

- Per telefon bes jeg om å redegjøre for publiseringen av saken hvor Helsedirektoratet uttaler at sammensatte titler langt fra det kliniske feltet kanskje kan benyttes av andre enn autoriserte psykologer.
- Den 17. oktober møter jeg sentralstyret for en muntlig orientering. I sakspapirene som sendes styremedlemmene i forkant av møtet er ikke saken nevnt med ett ord. (Den er trolig én av flere orienteringssaker, om enn den eneste av disse uten sakspapirer.)
- Heller ikke i referatet fra dette sentralstyremøtet er min orientering nevnt. Jeg har heller aldri blitt forelagt noe referat fra møtet.
- Meg bekjent finnes det heller ikke et referatført vedtak om denne saken fra møtet. Men ut fra det som skjedde senere, virker det som at det ble gjort et vedtak om at AU (Sentralstyrets arbeidsutvalg) skal foreslå en ny formålsparagraf.

I etterkant har både Skard og AU begrunnet behovet for en ny formålsparagraf med at Psykologtidsskriftets nye nettsider krever store endringer i redaksjonens arbeidsform. For all del: I møtet i SST nevnte jeg at vi ønsker å utnytte dynamikken mellom papir og nett bedre, men dette er ingen problemstilling som krever noen ny formålsparagraf. Begrunnelsen fremstår dermed som vikarierende.

For egen del er jeg forundret over at sentralstyret kan kalle inn en part til en muntlig utredning, for så å gjøre et vedtak som har store følger for virksomheten man leder og

for arbeidstagers ansettelsesforhold. Uten at det foreligger verken sakspapirer eller referat.

For å gjenta meg selv: Eier står fritt til å endre rammebetingelsene for Psykologtidsskriftet når som helst, enten det handler om økonomiske rammer, personalressurser eller som nå: En formålsparagraf. Men eier må på selvstendig grunnlag begrunne både hvorfor de ønsker en ny formålsparagraf og hva de vil oppnå med en slik endring. Det er nettopp i fraværet av begrunnelse spekulasjonene oppstår.

Skard mener ellers at jeg tar feil når jeg skriver at det ikke har vært dialog. Min opplevelse er annerledes. Rett nok fortalte generalsekretæren meg i møter rett i etterkant av sentralstyremøtet i oktober at det var et ønske om endringer i formålsparagrafen. Den gang som nå mente jeg det ville være lurt både å involvere redaksjonen, Fagpressen, Redaktørforeningen og flere til i dette arbeidet. I stedet ferdigstilte AU en ny formålsparagraf for egen del. Denne ble jeg presentert 13. november, en knapp uke før forslaget ble nedstemt i sentralstyret, for øvrig et møte jeg heller ikke var invitert inn i.

Heller ikke i ukene som fulgte tok eier initiativ til dialog. Først 14 uker etter sentralstyremøtet i oktober ble dialog etablert, og da ved at Psykologtidsskriftets konstituerte sjefredaktør Per Olav Solberg tok initiativ til et samarbeid om ny formålsparagraf. Men ikke før er dette arbeidet landet, før presidenten og sentralstyret på nytt gjør vedtak som går i kjernen av tidsskriftets organisering og rammer, og igjen uten at sjefredaktøren får legge frem redaksjonens argumenter. Skard skriver i etterkant at han «kan forsikre om at redaksjonens synspunkter ble behørig redegjort for av sekretariatet». Det er lov å tvile. For når generalsekretær i Redaktørforeningen, Arne Jensen, til Journalisten sier at Psykologforeningens vedtak strider mot etiske og juridiske regler, er hans argumenter de samme som Solberg ville fremlegge. Det ville tjent både dialogen og foreningens omdømme å la ham fremføre disse.

TEKST

Bjørnar Olsen, tidligere sjefredaktør, nåværende fagredaktør i Psykologtidsskriftet